

ALFONZ

ZŠ 8.května 63,787 01 Šumperk

zima 2012

5 Kč

Výtěžek z prodeje bude použit na nákup knih do školní knihovny.

**1.místo v republikovém finále
soutěže školních časopisů ZŠ
v kategorii OBSAH !!!**

OBSAH:

- 2: Bylo – Nebylo – novinky ze školy**
- 2-5: Brno – školní časopis roku 2011**
- 5-6: Jazyk.pobyt v Anglii**
- 7-8: Moje ideální Vánoce**
- 9: Představujeme 7.C**
- 10: Co z tebe jednou bude?**
- 11: Košilový den v 9.B**
- 11-12: Hluchák očima pamětníka
2.svět.války**
- 12: Anketa o socialist.seriálech;
soutěž !**
- 13: Tvůrčí dílna – verše na téma
Hluchák**
- 14: Sport – florbal, Alfonz Cup**

BYLO-NEBYLO

*Aktualizované informace o dění ve škole
získáte na www.hluchak.cz.*

- ♠ 1.12. proběhl konzultační den.
- ♠ 14.12.prvňáčci zhlédli divadelní představení Pipi.
- ♠ Předvánoční čas naplnil obvyklý program (setkání učitelů s bývalými kolegy, zpívání na schodech, třídní besídka, Alfonz Cup – viz níže).
- ♠ 3-7.1. absolvovali sedmáci lyžařský výcvik.
- ♠ S pozitivními ohlasy se setkal školní ples, konaný letos v šumperském divadle 21.1.
- ♠ V průběhu ledna a února psali žáci 5. a 9.tříd testy KALIBRO a diagnostiku.
- ♠ 1.1. připravili vyučující TV pro žáky 2.stupně sportovní den: mladší hráli vybíjenou (výsledky – viz rubrika SPORT), starší

volejbal.

♠ Filmová představení za vysvědčení: tentokrát ve 3D - Méd'a Béd'a a Tintinova dobrodružství. Nádavkem i diskotéka (vše 2.2.)

♠ 9.-10.2. se do naší skvělé školy zapsalo 80 budoucích prvňáčků, nastoupit by mělo 71.

♠ **VÝSLEDKY soutěží:**

matematická olympiáda – okresní kolo:

Z9 1. A.Gural (9.B)

Z5 1. M.Mátych, 2. J.Smrčková (oba 5.A)

Mladý Demosthenes – regionální kolo řečnické soutěže v Olomouci – ve svých kategoriích zvítězili oba naši zástupci – O.Havlíček ze 7.A a Annette Pohlová z 8.B.

Konverzační soutěž v AJ – školní kolo: 7.roč. -

1. Š.Rozsival (7.C), 2. T.Smejkal (7.A),

3. B.Oravcová (7.B)

9.roč. - 1.- 2. J.Kindl (9.A) a T.Novák (9.B),

3. M.Šimová (8.C)

Dějepisná olympiáda: okresní kolo – mezi úspěšnými řešiteli navrženými na postup do krajského kola je M.Šimová z 8.C.

ODCHÁZENÍ

Václav Havel ho završil 18.12.2011 a já nemůžu jinak, než napsat pár osobních řádků. (Navzdory tomu, že mě mnozí označí za naivku, grafomanku či čertvico.) Znamé osobnosti se vyjádřily mj. tak, že končí jedna epocha – česká, československá a vlastně i světová.

Ale končí i jedna epoška, ta moje. Pro mě jako vysokoškolačku listopadu 1989 V.Havel

nikdy nepřestal být prezidentem. Nikdy jsem ho nepřestala mít ráda jako symbol naděje, symbol doby, kdy se lidé přestali stydět za slušnost a český původ, symbol odvahy a odhodlání do posledních chvil bojovat za demokracii a svobodu. Jeho pohřeb mě přesvědčil, že ta naděje ještě nezemřela.

Že měl své chyby ? A kdo je nemá ?

Možná, že pravda a láska nezvítězí nad lží a nenávistí, ale my bychom se o vítězství těchto hodnot měli trvale snažit.

M.F.

„Svět po Havlovi nebude
svět bez Havla.“

V.Hampl

DO BRNA NA ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU

1) 1.12. jsme si udělaly výlet s redakcí (já, Eliška, Verča a paní učitelka) do Brna. Nebyl to moc výlet, spíše získání nových zkušeností do časopisu, aby byl lepší. Vůbec jsme nečekaly, že bude až tak úspěšný.

Ze Šumperka jsem vyjely ráno v 6:17.

Cestu jsme všechny absolvovaly v polospánku, paní učitelka potkala ve vlaku bývalého žáka z HLUCHÁKU. Vyšly jsem před nádraží na tramvaj a uvítal nás pán zvracející do koše, taky se mi chtělo při pohledu na něj zvracet. Tramvají jsme se dostaly blíže ke škole, kde se měla akce pořádat. Udělaly jsme si pár fotek

před školou a vydaly se dovnitř. Uvítala nás starší paní, která nám hned sdělila, že jsme skoro poslední a to jsme tam přišly tak půl hodiny předem!

Akce se konala ve velké místnosti, která se později rozdělila na tři části. Po uvítací řeči jsme si mohli vybrat, do jakých workshopů půjdeme. Já jsem šla na grafiku. Paní Lenka Odvárková nám tam poradila, jaký font písma je nejlepší, jak správně rozvrhnout hlavní stránku nebo jaká část stránky čtenáře zaujme

nejvíce. Pak jsme dostali obrovské bagety a pití. Pomalu jsme se odebírali na vyhlášení, že se koukneme, která škola je nejlepší a podobně. Vyhlásili, že udělali 3 kategorie - pro časopisy, které píší jen pro 1. stupeň, jen pro 2. stupeň a 1. a 2. stupeň dohromady. Trochu jsem zapřemýšlela nad tím, že bychom tam mohli být, ale pak jsem to zavrhlá. Konkurence byla velká.

Vyhlašování mě začalo nudit a raději jsme s holkama začali pozorovat kluky, jak dávají talíře na jejich úžasný odbavovací pás ve školní jídelně. A pak jsem najednou uslyšela: „Alfonz“. Hrklo ve mně. Vůbec jsme nevěděly, v jaké to je kategorii, jaké je to místo, nic. Ale byly jsme moc nadšené. **Získali jsme první místo v republice v kategorii Obsah !!!**

Cestou zpět jsme si zašly do nákupního střediska Vaňkovka, kde byla krásná vánoční výzdoba a paní učitelka nám koupila zákusky. Výlet byl skvělý, my nemusely do školy a paní učitelka na rodičák :-). Doufám, že Alfonz bude ještě více úspěšný.

Kačka T.

2) Blé, takhle brzo vstávat..... Vyplatí se nám to vůbec? V kupéčku si přisedáme k nějakému mlad'ochovi. Jééé, ahoj, Miloši. Místo dospívání rozhovor s bývalým žákem.

Brno nás uvítalo ošklivým počasím a zvracejícím pánem. Honem do tramvaje. Podle plánu se pak celkem rychle zorientujeme, na nás se „navěsí“ další skupinky, které mají evidentně stejný cíl. Hostitelská škola – SŠ polytechnická má pěkně „vymydlené“ prostory, moderní, nové. Např. v jídelně posuvný pás na tácy s použitým nádobím! Dokonce i zvonění je jiné – příjemné, tiché, melodické (u nás by asi nebylo slyšet).

V aule je narváno a dost nedýchatelné. Kdosi poznamená, že příště si pronajmeme Vladislavský sál. Několik skupinek ZŠ tvoří víc dospělých než dětí – překvápko! Z úvodní řeči ředitele soutěže mj. vyplynulo, že alespoň jeden z deseti hodnotitelů chtěl, abychom byli ve finále (jak milé!). Třeba jich bylo víc, pomyslím si. :-)

Následně byli kantoři vyselektováni od žáků. Každý měl představit svůj časopis, čímž předá zkušenosti ostatním přítomným. Některé nápady se budou hodit, jiné jsou

nepřenosné. Školy mají různé možnosti, některé redakce podporují kolegové či ředitelé, jiné i obce, nebo taky nikdo (div a div, i taková se našli). Někde si třeba žáci točí videozprávy a od tištěné formy časopisu pomalu ustupují. Jinde dávají informace do časopisu patroni jednotlivých tříd nebo píšou časopis v rámci povinně volitelného předmětu „praktická čeština“ či „tvůrčí psaní“. Služebně byl ALFONZ téměř nejstarší. Bohužel jsme ztratili půl hodiny tím, že se „kolegové“ dohadovali, jak se měly časopisy rozdělit a vystavit. Soutěž sice probíhá pod záštitou ministerstva školství, ale je zapsána v nejnižší kategorii, tzn. bez dotací. Čili žádný obídek, ale „jen“ bageta.

Letos – do 5.ročníku - bylo přihlášeno 208 časopisů z celé ČR!

Holky si mohly vybrat z nabízených workshopů. Kača šla na grafiku, Eliška s Verčou na „Žurnalistou na ZŠ“.

V pauze před zveřejněním výsledků ještě studujeme výtvary konkurence, které jsou instalovány na chodbě. Zjišťujeme, že se rozhodně nemáme za co stydět :-)

Vyhlášení vítězů sledujeme zpovzdálí, posloucháme jedním uchem. Jako nováčci ve finále opravdu, ale opravdu nic nečekáme. Tuhle myšlenku jsem vsugerovala i holkám, aby nebyly zklamané. Kupředu se

posunu jen na chvíli, abych udělala nějaké povinné foto. Na řadě je hodnocení OBSAHu. Kategorie 1. a 2.stupeň – hm, sem bychom asi patřili i my. 3.místo, 2. a vítězem se stává ALFONZ Šumperk. Coooó ?!!! Ruce mi vystřelí nahoru a z úst se vydere Ufzvuk, jsem v šoku. Mávám na holky, zdá se, že taky neví,

co se děje. Parádní **dárek k Alfonzovým 15.narozeninám**. Co na tom, že jsme dostali „jen“ diplom. Zbytek programu už moc nevnímáme, ovládne nás euforie.

Pak už je před námi jen zpáteční cesta. Tramvaj, jezdící schody k TESC-u (holky: supéér!), na skok do Vaňkovky, musíme se přece odměnit nějakou sladkou dobrůtkou. Nástupiště – zpět do reality: „Holky, co je to ta neutralizace?“ (E.)

„Já už se tak těším, až si stříknu Olynth.“ (K.)

A pokud jde o otázku z úvodu: JO, JO,
JÓÓÓ!!!

M.F.

NOVINKY V KNIHOVNĚ

Velký erbovník (třeba zjistíte, že máte šlechtické předky)

Šumperk ve fotografii Josefa Pavlíčka

Obrázky z československých dějin (komiks z novodobé historie)

KREJČÍ, Vladimíra: Nebohé čarodějnice a boží inkvizitoři

TINKOVÁ, Eva: České svátky a tradice

KRATOCHVÍL, Miloš: Mikuláš, Ježíšek, pan Vrána a my

ROSOFFOVÁ, Meg: S osudem v zádech

BLANCK, Ulf: Zmatek před kamerou

STEKLAČ, Vojtěch: Pekelná třída (Souboj v Dračí jeskyni)

VERNE, J.- NEFF, O.: Nový hrabě Monte Christo

ŘÍHA, Bohumil: Jak jel Vítek do Prahy ...

KINNEY, Jeff: Deník malého poseroutky 5

(Ošklivá pravda)

Jazykový pobyt v Anglii

Dne 5.11.-13.11. se žáci 8. a 9. tříd zúčastnili **jazykového pobytu v Anglii**. A já jsem byla jedna z nich. Už asi měsíc předem jsem se těšila, ale nakonec to bylo mnohem lepší, než jsem očekávala. Ze Šumperka jsme odjízďeli ve 12.30 a mířili jsme do Brna pro naši paní průvodkyni a řidiče. Ani jsme se nenadáli a už byla zastávka u česko-německých hranic, samozřejmě jsme všichni mířili do mekáče, který byl u parkoviště. Kolem sedmé hodiny ráno jsme jeli trajektem do Anglie. Na trajektu strašně foukalo a ani bílé skalní útesy nebyly moc vidět.

V poledne jsme byli už na parkovišti v městě Bath, kde jsme měli být i ubytovaní. Čekala nás prohlídka města. Navštívili jsme staré římské lázně, pak jsme se koukli po obchodech a po dalších památkách města Bath. A najednou byl večer a všichni jsme stáli na parkovišti s našimi kufry a celí nedomáklí

jsme čekali, koho jen budeme mít. Já jsem byla u starší paní, která byla pěstounka, nyní měla malé miminko, a taky měla kočku.

Další den nás čekala výuka ve škole a odpoledne výlet. Takhle to bylo každý den. Navštívili jsme spoustu zajímavých míst, jako například nejznámější koleje v Oxfordu, kostel v Glastonbury,

Stonehenge, Wookey Hole, kde jsme nakonec

všichni lezli v hradě s překážkami jako malé děti, a Londýn.

Do Londýna jsme se těšili asi všichni nejvíc. Viděli jsme slavné hodiny Big Ben, budovy parlamentu, vyfotili jsme se s koníky před domem premiéra, nakrmili kačenky a veverky v parku a podívali se na korunovační klenoty a Buckingham palace. Dokonce jsme viděli, jak vezou někoho z královské rodiny. Večer jsme si vyšli na nultý poledník. Byl

krásně vidět celý Londýn a zelená čára, která rozdělovala polokouli na západní a východní, ukazovala někam do dále.

Pak už před námi byla jen dlouhá cesta autobusem. A v Bludově jsme paní průvodkyni zazpívali píseň a předali přání. Když jsme přijeli do Šumperka, tak

mi připadal oproti Anglii jako velká černá díra. A v pondělí krutý návrat do reality...ŠKOLA! :D

Kačka

HÁDANKY

- Neustále to mění tvar, ale přesto je to stále kulaté. Co to je? **Měsíc**
- Muž je sám na pustém ostrově. Na nejbližší pevninu to je 5 kilometrů a on neumí plavat, ani nemá k dispozici žádný přepravní prostředek. Bez cizí pomoci se přesto zachrání. Jak? **Počká, až voda zamrzne a přejde na pevninu.**
- Slyšel jsi mě před chvílí, teď mě slyšíš zase. Za chvíli zemřu, ale jen do doby, než mě znovu nezavoláš. Kdo jsem? **ozvěna**
- Kdo chodí spát v botách? **kůň**

- Má to šest nohou, dvě hlavy, dvě ruce, čtyři uši a kráčí to po čtyřech. Co to je?
jezdec na koni

vybrala Verča S.

Moje ideální Vánoce

vybráno z prací žáků 6.C a 9.B

Ideální Vánoce by měly být s rodinou, příjemnou atmosférou a sněhem. Všichni by měli být šťastní, stromeček by měl svítit a pod ním večer pěkné dárky, třeba lyže a pro sestru snowboard. Ideální Vánoce by byly i takové, kdybychom mohli alespoň na chvíli pustit pejska dovnitř do tepla. To by mi k radosti úplně stačilo.

Kája S.

Ráno vstanu, umyji si zuby a začnu držet půst. Aby mě nepřitahovala vůně jídla, půjdu s kamarády ven. Tam si zajezdíme na bobech a jdeme zase domů. Potom se kouknu na kapra ve vaně, pohladím ho a pak přijde taťka s palicí. Tak se vrátím do pokoje a vyhlížím z okna Polárku a těším se na vánoční večeři. Máme hrachovou polévku a kapra s bramborovým salátem. Po večeři jdeme čekat do sklepa, než Ježíšek dá pod stromeček dárky. Už se na Vánoce těším.

Matěj

Jako vždy chci brzo vstát. Přeju si, aby bylo všude bílo a za okny se chumelilo. A celý den nebudu jíst, až večer, kdy si dám zelňačku s becokama a kapra s bramborovým salátem. Ten den budu slušný. Postavil bych si velké iglú a potom bych ho zbořil, ale možná ne. Doufám, že budou všichni veselí, šťastní a s úsměvem. Večer budeme zpívat koledy, hrát

na housle, cimbál a harmoniky. Potom bychom rozbalili dárky. Už se těším.

Marek

Moje ideální Vánoce jsou v rodinném kruhu. Žádné hádky. Vánoční pohádky. Cukroví a tátova zelňačka. Bez bratra a jeho holky. Krásné dárky nejen pro mě, ale i pro rodiče. Dodržování tradic. No prostě Vánoce jako každý rok.

Zdena

Moje ideální Vánoce jsou strávené s rodinou u nás doma. S dobrým půstovým obědem a sněhem za oknem. S dárky pod ozdobeným stromečkem. S večerní vánoční pohádkou. A s hezkým pocitem, že jsem udělal radost.

Ondra

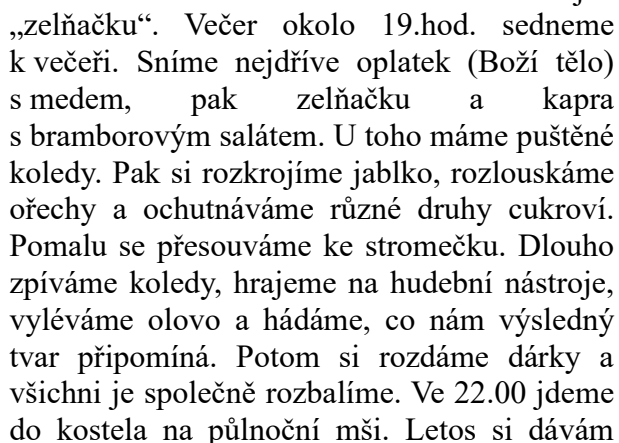
Na Vánoce se velmi těším. Bude venku sněžit, máma bude péct voňavé cukroví. My

s tátou budeme prostírat stůl. Večer, u vánoční večeře, si budeme povídat, a až dojdeme, táta zacinká na zvoneček a půjdeme do obývacího pokoje ke krásně ozdobenému stromečku, který bude celý svítit a budou na něm hořet prskavky. Já, Radim a Kuba zazpíváme koledy

Honza K.

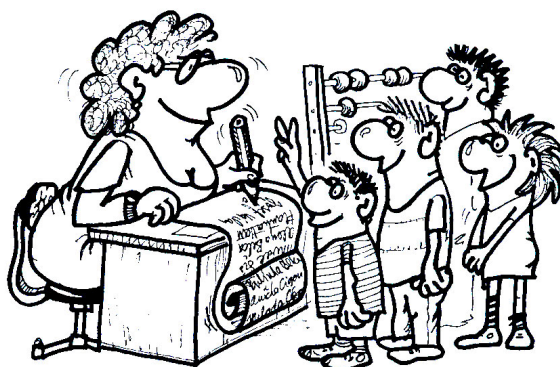
další rok
ve vesnici
na jižní
Moravě, kde
bydlí teta a
prarodiče.
Na Štědrý
den držíme
půst,
k obědu si
dáme jen

Eliška

*DĚTSKÁ TISKOVÁ AGENTURA
SESTAVILA PŘEHLED VLASTNOSTÍ,
KTERÉ BY PODLE ŽÁKŮ MĚL MÍT
„KANTOR-IDEÁL“ (sepsáno pro anketu Zlatý
Ámos o nejoblíbenějšího učitele)*

- ▶ mít smysl pro humor
- ▶ kamarádský ▶ spravedlivý
- ▶ aktivní mimo školu
- ▶ chytrý
- ▶ obětavý ▶ starostlivý
- ▶ přísný ▶ trpělivý

Slovensky borůvka			O						
Anglicky duben		R							
Německy svetr			L						
Francouzsky voda	A								
Rusky tužka								S	

předsevzetí, že si jeden dárek rozbalím, až

PŘEDSTAVUJEME TRÍDU

7.C

Největší: Filip Novotný
Nejmenší: Ondřej Polách
Nejchytřejší: L.Bartůňková, Štěpán Rozsival
Největší manekýn: Filip Hamal
Největší manekýnka: Natálie Bořilová
Největší čtenář: Dominik Daněk
Nejstarší: Verča Dunková
Nejmladší: Johana Haušková
Nejdelší vlasy: Barča Macková
Nejkratší vlasy: Filip Novotný
Největší počítačový maniak: Ondřej Polách
Největší sportovec: Petr Kašpar

Eliška a Verča

ZE ŠKOLNÍHO HRNCE S VTIPNOU KAŠÍ

☺ Blondýnka listuje telefonním seznamem:
 „Novák,Novák,Novák... Teda to je
 neuvěřitelný, kolik ten člověk má telefonů!“
 ☺ Pepíček přijde za tatínkem a říká: „Tatí,
 dnes jsem ušetřil 10 korun!“ - „Jo, a jak?“ -
 „Běžel jsem celou cestu do školy

za autobusem.“ - „Tak zítra běž za taxíkem
 a ušetříš 200!“

☺ Jak si blondýnka zlomila nohu při hrabání
 listů? Spadla ze stromu.

☺ Proč dává blondýnka do koláče lžíci?

V receptu je napsáno: 1 polévková lžíce

☺ Pepíček se ptá na Štědrý den rodičů:
 „Určitě mi tohle všechno přinesl Ježíšek?“
 Maminka na to: „Ano, a kdo jiný?“
 Pepíček se zamračí: „A co jste mi teda přinesli
 vy?“

☺ Paní učitelka se ptá Pepíčka: „Co jste měli
 letos pod stromčkem?“ - „Prosím, paní
 učitelko, stejně jako vloni, stojan.“

vybrala Zdenča

PERLIČKY:

* Egyptané bydleli ve starověku ve staré
 pyramidě. Bohatí měli
 sandále nebo bazény.
*(prostě když neměli
 boty, tak se naložili
 do bazénu)*

* násilné akce proti
 židům = programy
(mělo být pogromy)

* Kdo to byl
 A.S.Puškin ? - Zavedl
 lokomotivu./ Kritizoval
 spolu s Oněginem
 a Gogolem situaci
 v Rusku.*(Evžen
 Oněgin je Puškinovo
 nejznámější básnické
 dílo!)*

* Gogol byl revizor.
*(opět těsně vedle,
 Revizor je jeho*

vrcholné dílo)

* B.Engels byl vynálezce, vynalezl parní
 stroj. *(Copak by na to asi řekl James Watt?
 A co teprve jeho kámoš K.Marx?)*

* Jak vznikla Velká Morava? - sjednocením
 českých států/ Český stát sjednotil Přemysl
 Oráč 833.

* Kdo napsal nejstarší českou kroniku ? -
 Kompas. *(!!! Kosmas se asi tak dobře
 v historii neorientoval.)*

* Jak se nazývá malba do vlhké omítky? -

vlhkomalba (proč to dělat složitě, když to jde jednoduše, že?; správně freska)

* Obojživelník je zvíře, třeba brouk, který se živí masem i trávou./ Obojživelník se živí masem i rostlinami, například člověk.

* Pták má zobák utvořený k letu. (Ten se, chudák, nadře – naklábosí, než vzlétne...)

* Jak krtek ke kalhotkám přišel ? - z brambor (ty asi křupají)/ z ječmene (že by pěnilo pivo z kapes?)/ z řepy cukrovky (svař cukr na nit podle M.D.Rettigové)

* krmné plodiny – stolice vojtěška

* Nové odrůdy ovoce získáme tak, že spáříme dva stromy.

* Včelí samci se nazývají princové.

* Včela po píchnutí upadne.

* Včely, které pracují, jsou dělkyně.

* Měkčí jsou měci v tvrdé slupce.

*M.F. s přispěním p.uč.I.Pavlíkové
a p.uč. V.Blahové*

CO Z TEBE JEDNOU BUDE ?

JAK SE VIDÍTE VY A JAK VÁS VIDÍ OSTATNÍ ?

Anežka, 9.A: Jednou ze mě bude popelářka, nebo prezidentka.

- Vend’a, 8.C: bude z ní hudebnice
- Blanka, 9.B: profesorka nebo zpěvačka
- Marek, 6.C: někdo vzdělaný
- Lukáš, 5.A: kritička, drsná vychovatelka
- Marek, 7.C: popelářka
- Jakub, 7.C: doktorka
- Vít’a, 9.B: uklízečka

Kája V., 6.C: Jednou ze mě bude zubařka.

- Zuzka, 6.C: zubařka
- Miša, 6.C: novinářka

Vend’a, 8.C: Jednou ze mě bude profesionální tanečnice.

- Janča, 8.C: prodavačka

- Barča, 8.C: dietolog
- Pavel, 8.C: doktorka
- Kája, 9.B: instruktorka aerobicku
- Vít’a, 9.B: zubařka
- Áďa, 5.A: účetnice

Barča, 7.C: Jednou ze mě bude učitelka.

- Hanča, 7.C: číšnice
- Verča, 7.C: tanečnice
- Kája, 7.C: doktorka

p.uč. Blahová: Když jsem byla malá, chtěla jsem být učitelkou tělocviku. Maminka mi říkala: „Hlavně se uč, ať máš dlouhé mládí!!“

p.uč. Horáková: Chtěla jsem být doktorka. Rodičům to bylo celkem jedno, hlavně aby mě to bavilo.

p.uč. Fišerová: Chtěla jsem být hvězdářka. Rodiče mi do toho nemluvili. Byli rádi, že se dobře učím. Zato teď by chtěli, abych změnila zaměstnání. Abych se tolik nenervovala a měla víc volna :-)

Verča a Eliška

TVŮRČÍ DÍLNA

Pohřeb

(povídka na 1 písmeno)

Pátek. Pátého prosince. Prší. Ponurý pohřeb. Pozůstalí po panu Pavlu Polákovi přejíždějí s pohřebním průvodem po Praze. Paní Poláková pláče. Prateta pana Pavla Poláka přišla pozdě, protože popletla pohřeb s porodem praneteře Petunie. Proslov paní Polákové pozůstalí poslouchali. Plakali. Pomalu přestávalo pršet.

Po prosmutnělém pohřbu přišlo pohřební pohoštění. Pojídali pórkovou polévku, příkusovali předkrm, potom pečené prase plněné pepřem. Připíjeli plzeňské pivo Prazdroj. Přátelé si přáli příjemné prožití prosince.

Po pár pátcích přišlo paní Polákové psaní, podělila párek prostořekých papoušků - pojmenovaných Pat a Pet. Při přebírání paní pravidelně proklínala pana Poláka: „Pavle, proč papoušky?“ Papoušci plivají proso po podlaze. „Prevíti!“ piští paní. Poté přijde pan

Perlička požádat paní Polákovou o polibek. „Prr, pane Perličko,“ prosí paní Poláková, „pozor na papoušky.“ Papoušci pohlídají paní Polákovou před případným proviněním. Pokračování příště (?)

Kája

KOŠILOVÝ DEN V 9.B

Jako obvykle jsme měli češtinu. Mysleli jsme, že bude normální :-), stejná jako vždy, ale stala se z ní velká výzva. Jako asi každá třída před koncem pololetí jsme žádali paní učitelku Fišerovou, aby nám řekla, jaké budeme mít na vysvědčení známky (obvykle nám ale neřekne nic, dokud nejsou známky napsané). Zhluboka se nadechla a prohlásila, že nám je řekne pouze pod jednou podmínkou: „Kdo chce znát své známky na vysvědčení, ať přijde do školy v košili.“ Ještě před školou a na facebooku jsme si připomínali, ať si košili nikdo nezapomene. Další den jsme přicházeli jeden po druhém do třídy a zkoumali, kdo je „zrádce“. Pouze tři lidé ji neměli. Asi je ta čeština nezajímala, nebo se toho báli. A tak vznikl KOŠILOVÝ DEN v 9.B.

Eliška, Kačka, Verča

Hluchák na konci 2. světové války

Měla jsem možnost setkat se s pamětníkem, který prožil v Šumperku konec 2. světové války ve věku 15 let. Tento pán, **Jan Benda** - spisovatel a historik, napsal později několik knížek, například *Opomenutí hrdinové, Památníky obětem první a druhé světové války 1914-1918, 1939-1945 na Šumpersku, Zábřežsku a Mohelnicku, Vojsko, ozbrojená střetnutí a války v historii Šumperska*.

Dozvěděla jsem se řadu zajímavých věcí o tom, jak to vypadalo na Hlucháku v květnu 1945, jak to bylo tehdy s prací nebo něco o zdejších německých vojácích. Pan Benda vyprávěl, jak naše škola v době druhé světové války sloužila jako lazaret (tj. zdravotnické zařízení) a kasárna pro německé vojáky. Na zahradě, kde si dnes hrají děti, bylo tehdy škvárové nástupiště. Němečtí vojáci byli velmi mladí, ale mnohým z nich byly po zraněních na frontě amputovány ruce a nohy. Přesto jejich zábavou bylo hraní fotbalu, i když

s tímto postižením to muselo být opravdu náročné. Vojáci zažívali povyražení, když byl vyhlášen letecký poplach. V tu dobu přes Šumperk přelétávaly americké bombardovací letouny ze svých základen v Itálii.

Nikoho z nás by zřejmě ani nenapadlo, že ve třídách, kde každý den probíhá běžná výuka, leželi zmrzačení vojáci. Naše škola se uvnitř v podstatě nezměnila, až na nápisy na sociálních zařízeních, na které nás pan Benda zvláště upozornil. Němci, prý byli velmi pořádní a chtěli mít věci zorganizované. Na záchodě bylo na každém prkýnku napsáno: „Sed' rovně, zadek hluboko, nikdy nepůjde ta věc mimo“. Pro někoho úsměvné, pro někoho až moc přehnané.

Pan Benda po ukončení obecné školy, protože Češi tehdy nemohli jít studovat dál, začal pracovat ve vojenské autoopravně a jak sám říká: „Práce bylo pořád dost“. Jsem ráda, že jsem měla možnost setkat se s pamětníkem, který žil v tehdejší době, a udělat si obrázek o tom, jak to tehdy v Šumperku (Maehrish Schönberg) vypadalo. Byla jsem překvapená, jak pan Benda začal uvolněně a upřímně mluvit o tom, jaké to v té době bylo, protože vím, že o válce mnoho lidí hovořit nechce.

Hana Mondeková, 9.A

ANKETA

Znáš nějaký seriál ze socialistického Československa?
Co se ti na něm líbí a co nelíbí?

Ondra H., 7.A: Sanitka

Líbí: sanitka

Nelíbí: Šedé domy, všechno šedé.

Venda, 8.C: Nemocnice na kraji města

Líbí: znělka

Nelíbí: nové díly

Viktor, 4.A: Arabella

Líbí: prsten

Nelíbí: Rumburak

Štěpán, 7.C: Návštěvníci

Líbí: Když dají prášek na talíř a udělá se z toho želatina (amarouny).

Nelíbí: Jak se brodili bahnem při vypuštění rybníku.

Míša V., 6.C: My všichni školou povinni

Líbí: Že je to jako normální život.

Nelíbí: Bylo to někdy až moc násilné.(?)

Zuzka, 9.A: Arabella

Líbí: prsten

Nelíbí: Petr

Bára, 6.A: Arabella

Líbí: prsten

Nelíbí: Jak zastřelili vlka.

Jolča, 6.C: Létařáci Čestmír

Líbí: létání

Nelíbí: zlé postavy

Pavla, 7.C: Arabella

Líbí: Prsten, protože splní všechna přání.

Nelíbí: Rumburak

p.druž. D. Kovalová: Nemocnice na kraji města

Líbí: nemocniční prostředí

Nelíbí: záporné postavy

p.řed. R. Pavelka: Hříšní lidé města pražského

Líbí: dobová atmosféra, dobré herecké obsazení

p.uč. D. Plíhalová: Nemocnice na kraji města

Kdyby se mi děj nelíbil, tak bych se na něj nedívala.

Katka a Mára

SOUTĚŽ

Jak jste si jistě všimli, Alfonz od tohoto čísla změnil svůj vzhled. My v redakci doufáme, že k lepšímu a že i nadále ho budete rádi číst.

Není to jediná změna, kterou jsme v poslední době provedli. Stále nejsme spokojeni s úvodní stranou a rádi bychom ještě v tomto školním roce vydávali ALFONZe s novým logem. Je to výzva pro vás – naše šikovné čtenáře.

Vytvořte nové logo, pod kterým bude náš časopis vycházet !!

Návrhy předávejte p.uč.Fišerové.

Připravená je pro vás zajímavá odměna – předplatné časopisu a měsíční „předbíhačka“ na obědy !!!

TVŮRČÍ DÍLNA

Hledáte-li koblížek,
koukněte se do knížek.

Loupežníky se to hemží
za Vltavou i nad Temží.

Uvidíte za chvíli
naši malou kobyliku.

Chobotnice má chapadla,
jen aby nám neupadla.

Aja chodí za Fíkem
se svým velkým knoflíkem.

Karel, Jirka, Pavlína,
každý z nich nás proklíná.
Verča Mlčochová

Hravé kotě na dvorku
vyskočilo na Zorku.

Lama stojí v ohradě
v zoologické zahradě.

Unavený pes
za pohovku vlez.

Chobotnice na hřebíčku
vyškrtili jsme z jídelníčku.

Aja hledá rukavici,
nechala ji na lavičce.

Kluci z naší rodiny
opravují hodiny.
Miša Vágnerová

Hloupý chodil na Hluchák,
stal se z něho chytrý žák.

Léto měl vždy moc rád,
protože si mohl hrát.

Uši mýti musíme,
s nimi dobře slyšíme.

Chrousti večer létají,
do oken nám koukají.

Ad'a s Álou poskakují,
vesele si propěvují.

Kytara jim k tomu drnká,
až vyběhla z lesa srnka.
Katka Zajícová

Hodina na **Hlucháku** začíná,
lidí polovina usíná.
Učitelka do nás stejně hustí.
Chudák.
A pak řevem na nás spustí.
Akorát pak nemá hlas.
Krucí, zítřka má nás zas.
Petr Juračka

Hluchý pes
dírou v plotě lez.
Viděla ho kočka,
přimhouřila očka.

Lezoucí beruška
kousla mě do ouška,
zatřepala křídélky,
odletěla za lelky.

Ukecaná bába
prodala mi páva,
on mi teď křičí,
nervy mi ničí.

Chlupatý pavouček čeká na mušku,
nevzal si klobouček ani pušku.
Houpe se v síti,
snad se hmyz chytí.

Aáá, to je krása, vychází slunce
a mně srdce jásá.
Čeká nás slunečný den,
koupat se půjdeme s úsměvem.

Koza spásla všechnu trávu,
ožížlala mi kus stanu.
Nenasytný cvalíku,
zavřu si tě do chlívku.

Lucka Jirsáková

SPORT

Florbal – okresní finále

divky: III.kategorie – 1.místo (Křivohlávková, Pukyšová, Kulhavá, Klimešová, Hlaváčková, Máchová, Benešová, Maděrová, Kamínková, Neubauerová, Vágnerová, Šváblová, Minářová)

IV. kategorie - 4.místo (Maděrová, Hudečková, Křivohlávková, Klimešová, Franková, Zádrapová, Krobotová, Máchová, Šváblová)

chlapi: III.kategorie – 4.místo (Hanák, Nevrkla, Mondek, Tyl, Mašlej, Vojáček, Kobza, Jeřábek, Zbela, Hobl)

IV.kategorie - 2.místo (Díblík, Rychtařík O. a T., Hanák, Kamler, Boško, Bernard, Dostál, Zádrapová)

Vybíjená – SPORTOVNÍ DEN

1. 7.C 2. 6.C 3. 6.B

ALFONZ CUP

6. - 7.roč.: 1. 6.A 2. 7.C 3. 7.A 4. 7.B
5. 6.B 6. 6.C

8. - 9.roč.: 1. 8.C 2. 9.A 3. 8.B 4. 9.B
5. 8.A

Nejvíce gólů vstřelili **Tereza Zemanová** ze 6.A a **Klára Zádrapová** z 9.A.

Za čest učitelce se v tomto ročníku úspěšně „bily“ p.uč. Blahová, Dorňáková, Kopecká, Mazurková, Nevrklová, Rutarová, Suchanová a Fišerová.

Takhle to viděla Klára Kociánová ze 6.A:

ALFONZ CUP je určen pouze holkám ze 6.-9.tříd. My jsme byly v kategorii 6.-7.tříd. Čekalo nás celkem 5 zápasů. Náš spolužák, velký fotbalista Vítek, nám půjčil od trenéra dresy. Když nám je ráno dal, vyděsily jsme se. Ještěže byly v kratásech šňůrky. O šatnu jsme se podělily s 6.C a vydaly se vstříc sportovnímu osudu. Při prvním zápase jsme byly hodně nervózní, ale mužská část naší třídy nás svým velkým povzbuzováním dovedla k prvnímu vítězství.

Kluci nás povzbuzovali tak silně, že jsme vyhrály všech 5 zápasů. Všichni z naší třídy měli obrovskou radost. Pak nám pan zástupce při předávání cen řekl, že zítra budeme hrát s týmem učitelce.

Na druhý den jsme hned ráno oblékly naše dresy a sledovaly turnaj 8. a 9.tříd. Po předání cen jsme na hřiště nastoupily my a čekal nás zápas proti paním učitelkám. Ty nás vůbec nešetřily. P.uč.Nevrklová používala k boji o míč ruce jako boxerky, p.uč. Suchanová byla v brance jako „pavouk“ a díky tomu jim nebylo možné dát gól. P.uč.Rutarová hrála jako profesionál a p.uč.Blahová nás při boji o míč vždy zvedla, postavila bokem, odkopla míč a vrátila nás zpět na místo :-). Díky tomu paní učitelky vyhrály.

Ale my se nevzdáme a pokusíme se příští rok ALFONZ CUP opět vyhrát a paní učitelky porazit.

ALFONZ zima 2012

redakce: Zdenča Kašparová, Kája Síkorová, Marek Šváb, Katka Zajícová (všichni 6.C), Verča Směšná, Eliška Šváblová, Kačka Tomášková (všechny 9.B), p.uč.Josef Václavík, p.uč.Martina Fišerová

technická pomoc: p.uč. Daniel Krhánek

2.číslo ALFONZe 2011/12 vychází 15.2.2012

**Neslibuj, že vykonáš,
nehonos se, žes vykonal,
ale ponech svým skutkům,
aby za tebe mluvily.**

J.A.Komenský